

Sygn. akt I NSW 2823/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego A.B.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji

Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

A.B. pismem z 14 lipca 2020 r. wniosła protest wyborczy działając jako „obserwatorka społeczna w OKW [...] w L.". W proteście zarzuciła „naruszenie przepisów ustawy dotyczących głosowania, a mianowicie poprzez doręczenie 178 wyborcom wadliwych pakietów wyborczych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast podkreślić, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Zgodnie z art. 243 § 1 zd. 1 k.wyb., Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub protest niespełniający warunków określonych w art. 241 k.wyb., którego § 3 stanowi, że wnoszący protest wyborczy powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera on swoje zarzuty.

Wnosząca protest A.B. nie wskazała, aby jej nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania, ale wyartykułowała jedynie to, iż była „obserwatorką społeczną w OKW [...] w L.”. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że jeżeli wnoszący protest nie wskazuje, iż jego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania, uzasadnia to pozostawienie protestu bez dalszego biegu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 lipca 2019 r., I NSW 34/19 oraz z 13 listopada 2019 r., I NSW 152/19).

W niniejszej sprawie, wnosząca protest nie wykazała, że posiadała legitymację do jego wniesienia, ta bowiem, zgodnie z art. 82 §§ 2, 3 i 5 k.wyb., przysługuje ograniczonemu kręgowi podmiotów, pośród których to podmiotów nie ma obserwatora społecznego. Tym samym obserwatorowi społecznemu, jako takiemu nie przysługuje prawo do wniesienia protestu wyborczego. Przysługuje ono natomiast wyborcy. W przedmiotowej sprawie wnosząca protest nie wskazywała na to, że jest wyborcą, ale podkreślała, iż działa jako obserwator

społeczny. Kwestia ta determinuje rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w przedmiotowej sprawie.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie w art. 322 § 1 k.wyb., pozostawił protest bez dalszego biegu.